



15.6.2006

879/529/2006

Enligt sändlista

Viite
Ref.
Ref.
Asia
Ärende
Subject

KOMMUNIKATIONSVERKETS STÄLLNINGSTAGANDE OM ANVÄNDNINGEN AV TELEFONNUMMER
FÖR VOIP-TJÄNSTER

1. Tolkningar av bestämmelser samt anvisningar angående VoIP-tjänster

Kommunikationsverket har den 23 februari 2006 offentliggjort ett memorandum som gäller tillämpningen av kommunikationsmarknadslagen på VoIP-tjänster i Finland, nedan kallat VoIP-ställningstagande. Dokumentet finns på Internet på finska och engelska bakom följande länkar:

http://www.ficora.fi/suomi/document/Ohje_VoIP-palvelujen_saantelysta.pdf (på finska),
http://www.ficora.fi/suomi/document/Ohje_VoIP-palvelujen_sääntelystä_englanti_.pdf (på engelska).

Våren 2006 tillsatte Kommunikationsverket en arbetsgrupp vars uppgift är att utreda hur numreringen utvecklas i framtiden. Gruppen har bland annat behandlat frågan om användningen av mobilnummer för VoIP-tjänster. Kommunikationsverket har beaktat arbetsgruppens synpunkter vid uppgörandet av detta ställningstagande.

2. Bestämmelser om numrering samt VoIP-tjänster

2.1 Nya trådlösa nättekniker och VoIP-tjänster och deras förhållande till kommunikationsmarknadslagens nät- och tjänstebegrepp

För reglering av numreringen i ett telefonnät använder Kommunikationsverket begreppen fast telefonnät och mobilnät för att anvisa det ändamål som nummer skall användas för. Utvecklingen av trådlösa accesstekniker medför att definitionen och tolkningen av begreppen fast telefonnät och mobilnät har en viktig betydelse i olika situationer.

Enligt 2 § i kommunikationsmarknadslagen (393/2003 jämte ändringar) avses med mobilnät ett kommunikationsnät som i huvudsak används för målgruppskommunikation och där förbindelsen mellan terminalen och kommunikationsnätet har upprättats med hjälp av radiovågor som utbreder sig fritt. I förarbeten för lagens 2 § (detaljmotivering i regeringens proposition 112/2002) konstateras att med målgruppskommunikation avses telefonkommunikation och annan sådan kommunikation där förbindelsen går i två riktningar till skillnad från masskommunikation.

Den reglering i kommunikationsmarknadslagen som enbart har samband med mobilnätet gäller koncessionsberoende frekvenser (4 §), överlåtelse av nyttjanderätt till nätkapacitet (bestämmelser i 4 kap.) samt prissättning av sammankoppling (5 kap., i synnerhet 43 §). Byggnad av ett sådant mobilnät där allmän televerksamhet utövas, behöver enligt kommunikationsmarknadslagens 4 § en koncession från statsrådet. Dessutom beviljar Kommunikationsverket sådana nät ett radiotillstånd som lagen om radiofrekvenser och teleutrustningar (1015/2001) förutsätter.

Sådana mobilnät som kommunikationsmarknadslagen avser anses på basis av koncessionsregleringen och behovet för allokering av knappa frekvensresurser närmast vara GSM- och UMTS-nät samt det 450 MHz nät som genomförs med Flash-OFDM-tekniken. Dessa nät har en koncession som avses i lagen.

Ett trådlöst bredbandsnät som genomförs med WLAN-, WLL- eller WiMAX-tekniken är enligt kommunikationsmarknadslagens gruppering av nät ett kommunikationsnät eller ett allmänt kommunikationsnät. Det beror på att de inte naturligt kan anses vara telefonnät (såsom fasta telefonnät och mobilnät) eller masskommunikationsnät vare sig på basis av lagens regleringssyften eller på basis av definitioner. Därför är de inte heller mobilnät, eftersom den koncessions- eller annan reglering som hänför sig till mobilnäten inte är relevant hos trådlösa bredbandsnät med tanke på användningen av frekvenser eller den marknadsreglering som EG-lagstiftningen förutsätter.

Genom de Internet-förbindelsetjänster som erbjuds via trådlösa bredbandsnät (WLAN, WLL och WiMAX) är det också möjligt att tillhandahålla andra kommunikationstjänster, såsom VoIP. En VoIP-tjänst kan beroende på hur tjänsten genomförs vara antingen en *tefontjänst* (anslutning i telefonnätet) eller en *kommunikationstjänst* såsom avses i kommunikationsmarknadslagen. Om tjänsten inte omfattar sådan överföring av meddelanden som avses i kommunikationsmarknadslagen är den ingendera av dessa utan en annan tjänst som till exempel lagen om tillhandahållande av informationssamhällets tjänster (458/2002) kan gälla. VoIP-tjänstens status i lagstiftningen har analyserats i detalj i Kommunikationsverkets VoIP-ställningstagande.

2.2 Numrens användningsändamål och beviljande av nyttjanderätt

Kommunikationsverket har med stöd av kommunikationsmarknadslagens 47 § meddelat en föreskrift om numrering i ett allmänt telefonnät¹ där det föreskrivs vilka nummer, koder eller prefix man får använda i tele-

¹ Föreskrift om numrering i ett allmänt telefonnät (Kommunikationsverket 32 I/2006 M), <http://www.ficora.fi/ruotsi/document/Kommunikationsverket32I2006M.pdf>

verksamhet och för vilket ändamål de får användas. Om beviljande av nummer och om innehållet i ett numreringsbeslut bestäms i 48 § i kommunikationsmarknadslagen (393/2003 jämte ändringar). Kommunikationsverket tilldelar nyttjanderätt till nummer genom numreringsbeslut i vilka det kan ställa villkor att numret skall användas för att tillhandahålla en viss tjänst eller andra villkor som behövs för att en klar och effektiv numrering samt användarnas intressen skall säkerställas.

Numreringsföreskriften gäller numrering i *allmänna telefontät* och kommunikationstjänster som genomförts i dessa nät. Med ett *telefontät* avses i enlighet med definitioner i kommunikationsmarknadslagens 2 § ett fast telefontät, ett mobilnät och ett datanät som är avsett för målgruppskommunikation. Med ett *allmänt telefontät* avses ett nät som tillhandahålls en grupp av användare som inte har avgränsats på förhand. Föreskriften tillämpas på andra än allmänna telefontät bl.a. för de delar som gäller samordning av nummer med det allmänna telefontätet.

Telefonnumrens användningsändamål med tanke på VoIP-tjänsten

Numreringsföreskriften tillämpas överhuvudtaget på telefontät som är avsedda för *målgruppskommunikation* samt på tjänster som tillhandahålls i dem. Väsentligt med tanke på nyttjanderätt till telefonnummer är att de är avsedda för numrering av *telefontät* och *kommunikationstjänster* som genomförts i dem.

Användningen av abonnentnummer i det fasta telefontätet har inte begränsats till en *anslutning* till telefontätet vars definition följer den definition av *telefonitjänst*² som finns i direktivet om samhällsomfattande tjänster. Till skillnad från tjänster som tillhandahålls i masskommunikationsnät är utgångspunkten för målgruppskommunikation en dubbelriktad förbindelse. Det betyder dock inte att en tjänst som tillhandahålls i telefontätet bör uppfylla förutsättningarna för en anslutning till telefontätet eller möjliggöra en dubbelriktad uppkoppling av samtal. Abonnentnummer kan därför också användas för tillhandahållande av *andra kommunikationstjänster* än anslutningar till telefontätet.

Varken kommunikationsmarknadslagen eller Kommunikationsverkets föreskrifter innehåller bestämmelser om att en terminalutrustning som tar emot samtal med ett *abbonentnummer inom ett teleområde* fysiskt borde befinna sig på vederbörande teleområde eller att en terminalutrustning som har ett finskt mobilnummer borde befinna sig i Finland. Terminalutrustningens belägenhet begränsar inte användningen av numret, men ett abonnentnummer bör, oberoende av var terminalutrustningen befinner sig, bete sig på samma sätt som andra abonnentnummer på teleområdet med tanke på telefontätet och den som ringer numret. Syftet med numreringen är förutom att styra tjänsterna i telefontäten också att visa ändamålet med användningen av olika typer av nummer. Numrering av tjänster inverkar till exempel på utförandet av spärrtjänster.

² Med en allmänt tillgänglig telefonitjänst avses i EG:s direktiv om samhällsomfattande tjänster en tjänst som är allmänt tillgänglig för *uppringning* och *mottagning* av nationella och internationella samtal och för samtal till larmtjänsten via ett eller flera nummer inom en nationell eller internationell nummerplan.

Nummerserier som används för VoIP-tjänster

För VoIP-tjänster har inte anvisats några egna nummerområden och det finns inte särskilda bestämmelser om de nummerserier som skall användas för VoIP-tjänsterna. VoIP-tjänsterna kan beviljas abonnentnummer ur samma nummerserier som för telefontjänsterna i allmänhet, till exempel ur teleområdesspecifika abonnentnummerserier, ur riksomfattande abonnentnummerserier för det fasta nätet eller ur nummerserier för mobilnät under förutsättningar som nedan beskrivs närmare.

Telefonnummer för det fasta nätet

VoIP-tjänster kan få abonnentnummer ur *teleområdesspecifika nummerserier*. Bestämmelserna förutsätter inte att en terminalutrustning som tar emot samtal med ett abonnentnummer inom ett teleområde fysiskt borde befinna sig på vederbörande teleområde, vilket betyder att VoIP-tjänsten kan nyttja abonnentnummer för alla teleområden även om tjänsten vore nomadisk. Med tanke på den som ringer upp numret måste abonnentnumret dock bete sig på samma sätt som övriga nummer på teleområdet. Om VoIP-tjänstens teleområdesspecifika abonnentnummer också används annanstans än på vederbörande teleområde, måste den som tillhandahåller anslutningen eller tjänsten se till att samtrafikarrangemang tar hänsyn till att samtal som kommer till en sådan anslutning kan med tanke på samtalsstyrning och sammankoppling behandlas på samma sätt som övriga samtal som termineras i det teleområde som numret anger.

Även *riksomfattande* abonnentnummerserier för det *fasta nätet* kan användas för VoIP-tjänster. Sådana serier är företagsnummer som inleds med 010, 020, 029, 030, 075 och 076, riksomfattande portabla nummer som inleds med 071 samt tillgänglighetstjänstenummer som inleds med 073.

Telefonnummer i mobilnät

Om numrering i mobilnät föreskrivs i numreringsföreskriftens 12.1 §, där det konstateras att trafik till mobilnät dirigeras med mobilnätets riktnummer. I bestämmelsen föreskrivs dessutom om längden på abonnentnummer i mobilnätet. Nummer som börjar på 2 - 8 och slås utan mobilnätets riktnummer har reserverats för teleföretagsbundna tjänster, dvs. för tjänster som enbart tillhandahålls inom samma teleföretags nät. Nummer som börjar på 1 har reserverats för nödtrafik (112 och 10022), nummerupplysning (118), samtalsspecifikation (151, 152 och 153) och teleföretagsbundna tjänster (nummer som inleds med 100).

Abonnentnummer i ett mobilnät används enligt Kommunikationsverkets föreskrift alltid tillsammans med nätets riktnummer, vilket betyder att den utgångspunkt som framgår av 12.1 § gäller också användningen av dessa nummer. Enligt utgångspunkten är syftet med användningen av mobilnummer uttryckligen att dirigera trafik till mobilnätet. För tillfället är det därför inte möjligt att använda mobilnummer för en Internetförbindelsetjänst som tillhandahålls genom trådlös bredbandsteknik (WLAN, WLL, WiMAX) eller för andra kommunikationstjänster som till-

handahålls via Internet-förbindelsetjänsten, såsom VoIP-tjänster. Kommunikationsverket anser sålunda att användningen av mobilnätets nummer för VoIP-tjänster bör för närvarande begränsas till sådana VoIP-tjänster som enbart fungerar i mobilnätet. På grund av att tjänsten är nomadisk kan den även fungera i andra nät.

Bakgrunden till reglering av numrering i mobilnät i förhållande till numrering i fasta nät är förutom användarnas behov att få information om samtalstyp och samtalstaxa också den kontrollbarhet som hänför sig till *prissättningen av sammankoppling* mellan teleföretagen. Att användningen av nummer delvis sammanfaller och konvergeras kan medföra behov av ändringar i avtalsförhållanden mellan teleföretagen för att teleföretagen sinsemellan inte ogrundat skulle till exempel ta ut kostnadsorienterade avgifter för inkommande trafik i enlighet med kommunikationsmarknadslagen och SMP-regleringen i situationer där motsvarande prestation i själva verket inte är tillgänglig eller behövlig.

Nyttjanderätt till nummer

Nyttjanderätt till ett nummer, ett prefix eller en kod beviljas vanligen teleföretaget direkt. Om användningsändamålet för ett nummer, ett prefix eller en kod förutsätter, kan nyttjanderätt även beviljas annan innehavare än teleföretag; till exempel kan nyttjanderätt till ett riksomfattande portabelt nummer i det fasta telefonnätet direkt beviljas en slutanvändare.

Teleföretagen däremot överlåter nummer till sina kunder som en del av anslutnings- eller serviceavtalet i syfte att identifiera anslutningen eller tjänsten som teleföretaget tillhandahåller. Teleföretaget kan vidare till ett annat teleföretag överlåta nyttjanderätt till numret. I så fall måste det överlåtande teleföretaget enligt numreringsföreskriftens 3.3 § meddela Kommunikationsverket uppgifter om det nummerområde som överlåtit.

Den nyttjanderätt som Kommunikationsverket beviljar ett teleföretag är exklusiv så att andra aktörer inte kan ta numret i bruk utan att avtala om det med innehavaren av nyttjanderätten. Något annat teleföretag har alltså inte rätt att utan avtal använda det andra teleföretagets nummer för sina tjänster eller anslutningar. Teleföretagens avtalsfrihet begränsas av de bestämmelser som har samband med användningen av numret och tillhandahållandet av tjänster. Med andra ord kan teleföretaget inte genom avtal överlåta vidare nyttjanderätt än vad det själv har på basis av Kommunikationsverkets beslut och bestämmelser.

Sambruk av nummer

Med samtycke av innehavaren av nyttjanderätt till nummer är det möjligt att för VoIP-tjänsterna parallellt använda nummer för det fasta nätet eller nummer för mobilnätet. I så fall måste tjänsten dock uppfylla villkoren som i detta ställningstagande ges för nummerportabilitet, routning av nödtrafik, positionering och teleavlyssning.

2.2 Nummerportabilitet

Om telefonnummerportabilitet bestäms i 51 § i kommunikationsmarknadslagen. Enligt paragrafen är ett teleföretag skyldigt att utan dröjsmål sörja för att en användare som ingått ett anslutningsavtal med företaget kan, om användaren så önskar, behålla sitt telefonnummer vid byte av teleföretag som tillhandahåller fasta anslutningar inom teleområdet eller mobiltelefonanslutningar. Teleföretaget har dock inte denna skyldighet när användaren byter från en anslutning i ett fast telefontät till ett mobilabonnemang eller från ett mobilabonnemang till en anslutning i ett fast telefontät.³

Portabiliteten avgränsas alltså efter typ av nummer antingen till det fasta nätet eller till mobilnätet: Till exempel teleområdesspecifika nummer i regionala mobilnät omfattas av portabilitet av teleområdesspecifika nummer i det fasta nätet. På motsvarande sätt omfattas nummer i riksomfattande mobilnät av mobilnummerportabilitet.

Kommunikationsverket kan med stöd av 52 § i kommunikationsmarknadslagen utfärda tekniska föreskrifter om telefonnummerportabilitet. Föreskrifterna kan bl.a. gälla telefonnummer som av tekniska skäl är befriade från nummerportabilitet. Verket har meddelat en föreskrift om telefonnummerportabilitet⁴ där de nummer som portabiliteten omfattar definieras.

Av tekniska skäl har följande nummer befriats från portabilitet:

- omröstningsnummer som inleds med 0700 och definieras närmare i numreringsföreskriften
- riksomfattande servicenummer under nummerserier som inleds med 010, 020, 030 och 075
- teleområdesspecifika servicenummer.

Dessutom omfattas teleföretagsspecifika servicenummer inte av portabilitet med tanke på definitionen.

Enligt kommunikationsmarknadslagens 52 § gäller telefonnummerportabilitet enbart en användare som ingått ett *anslutningsavtal*, dvs. det nummer som användaren har ingått ett anslutningsavtal om. På basis av detta omfattar portabiliteten inte passiva nummer hos teleföretaget, tekniska dirigeringsnummer, pre-paid nummer eller nummer för röst-, data- eller faxtjänster på ett mobilabonnemang, om något skilt abonnemangsavtal inte ingåtts om dem.

³ Ifall användningen av numret och anslutningen i det fasta telefontätet och numret och abonnemanget i mobilnätet har på basis av avtal bundits med varandra, kan tolkningskriterier om skyldigheter angående portabilitet finnas till exempel i Kommunikationsverkets beslut om Saunalahti-lanka-tjänsten (1310/532/2004, 24.4.2005). Beslutet gällde en tjänst där anslutningen i det fasta nätet och anslutningens nummer närmast användes som ett dirigeringsnummer för att styra samtal till ett mobilabonnemang och enligt serviceavtalet var det inte möjligt att ringa samtal från den fasta anslutningen. I fallet ansågs att det fasta telefontätets nummer inte berörs av portabilitet, eftersom tjänsten inte uppfyllde den i kommunikationsmarknadslagens 51 § avsedda förutsättningen att överföringen skall ske mellan fasta anslutningar. En tjänst från vilken man inte kan ringa ansågs här inte utgöra en sådan anslutning som avses i lagen.

⁴ Föreskrift om telefonnummerportabilitet (Kommunikationsverket 46 D/2006 M)

<http://www.ficora.fi/ruotsi/document/Kommunikationsverket46D2006M.pdf>

Nummerportabilitet med tanke på VoIP

I sitt VoIP-ställningstagande har Kommunikationsverket ansett att teleföretaget är skyldigt att genomföra portabilitet av numret för VoIP-tjänsten när tjänsten uppfyller definitionen av en *anslutning i telefontätet*. I sin tolkningspraxis har Kommunikationsverket definierat begreppet anslutning i telefontätet med hjälp av den definition av en allmänt tillgänglig telefonitjänst som ges i direktivet om samhällsomfattande tjänster. För att VoIP-tjänsten skall uppfylla förutsättningarna för definitionen, måste det vara möjligt att i anslutningen uppringa och motta nationella och internationella samtal via ett nummer inom en nationell eller internationell nummerplan. Det är beaktansvärt att kommunikationsmarknadslagen inte sätter hinder för nummerportabilitet även om tjänsten inte skulle uppfylla definitionen av en anslutning.

Om VoIP-tjänsten uppfyller förutsättningarna för definitionen av en anslutning i telefontätet och om det i tjänsten används teleområdesspecifika nummer för det fasta nätet, omfattas tjänstens eller anslutningens nummer av portabilitet av teleområdesspecifika nummer i det fasta nätet. Om det för VoIP-tjänsten används ett mobilnummer, omfattas numret av mobilnummerportabilitet. VoIP-tjänster som tillhandahålls i mobilnätet kan alltså omfattas av nummerportabilitet i det fasta nätet eller nummerportabilitet i mobilnätet beroende på typ av nummer.

2.3 Nödtrafik och positionering

Teleföretag som är verksamma i ett telefontät är enligt kommunikationsmarknadslagens 55 § skyldiga att tillhandahålla nödtjänster. Enligt bestämmelsen skall de för sin del sörja för att användarna avgiftsfritt får kontakt med det allmänna nödnumret 112 och med polisens nödnummer 10022 som Kommunikationsverket har anvisat.

Kommunikationsverket har också⁵ meddelat en föreskrift om routning och säkerställande av nödtrafik⁵, där det bl.a. bestäms om routning av nödsamtal till rätt nödcentral samt om säkerställande av och prioriterad riktning för nödsamtalen. Enligt föreskriften skall trafiken från varje geografiskt område till det allmänna nödnumret 112 och till polisens nödnummer 10022 routeras till den nödcentral som har bestämts för detta område oberoende av om användaren slagit ett riktnummer framför nödnumret.

Enligt 97 § i kommunikationsmarknadslagen skall teleföretagen till en myndighet avgiftsfritt lämna ut uppgifter som de förfogar över och som behövs för att myndigheten skall kunna utföra sin lagstadgade uppgift att upprätthålla räddningsverksamhet, enligt vad som särskilt bestäms där-om. Om uppgifter som skall lämnas ut till nödmyndigheterna bestäms i 35 § i lagen om dataskydd vid elektronisk kommunikation (516/2004). Enligt paragrafen är ett teleföretag skyldigt att till nödmyndigheterna lämna ut identifierings- och lokaliseringssuppgifter om den anslutning och den terminalutrustning från vilken nödmeddelandet har sänts, samt uppgifter om anslutningens abonnent, användare och installeringsadress,

⁵ Föreskrift om routning och säkerställande av nödtrafik (Kommunikationsverket 33 B/2005 M), <http://www.ficora.fi/ruotsi/document/Kommunikationsverket33B2005M.pdf>

samt identifierings- och lokaliseringssuppgifter som anger läget för den terminalutrustning och anslutning som innehåses av den användare som är föremål för nödmeddelandet, om den myndighet som mottagit nödmeddelandet har grundad anledning att anta att användaren befinner sig i uppenbar nöd eller i uppenbar fara.

Möjlighet för nödsamtal i en VoIP-tjänst

Den erbjudna VoIP-tjänstens natur och egenskaper inverkar på om tjänsten bör ha en möjlighet för användare att ringa nödsamtal. Om det är möjligt att ringa samtal från en VoIP-tjänst, så måste användaren också avgiftsfritt kunna ringa det allmänna nödnumret. Likaså, om tjänsten enbart tillåter mottagning av samtal, så är det inte nödvändigt att tillhandahålla möjligheten för nödsamtal. Enligt Kommunikationsverkets föreskrift om routning och säkerställande av nödtrafik måste teleföretaget dock underrätta sina kunder om eventuella begränsningar i telefonitjänsterna som gäller de krav på nödsamtal som uppställs i föreskriften.

Routning av nödtrafik och positionering av ett nödsamtal i en VoIP-tjänst

Ett teleföretag som tillhandahåller VoIP-tjänster måste till nödmyndigheterna lämna lokaliseringssuppgifter om tjänstens användare i den mån tekniken och nödmyndigheternas system tillåter. Kommunikationsverket anser att exempelvis i mobilabonnemang som genomförs med VoIP-teknik skall mobiloperatören sträva efter samma positionsnoggrannhet som i GSM-nödsamtal.

Kommunikationsverket anser att om abonnentens position inte kan räknas ut med hjälp av nättekniska åtgärder, så måste teleföretaget ge användaren möjlighet att ange sin position minst på exakthet av kommun och dirigera nödsamtalen till vederbörande nödcentral enligt detta meddelande. Den positioneringssuppgift som användaren anger stämmer dock nödvändigtvis inte, vilket betyder att systemet inte är lika tillförlitligt som den positioneringssuppgift som nätet ger. Ett teleföretag som är verksamt i telefonnätet - också ett teleföretag som tillhandahåller VoIP-tjänster - borde såtillvida tekniken tillåter bygga sina system så att de möjliggör automatisk positionering av abonnenten.

Om numret för VoIP-tjänsten är detsamma som numret för mobilabonnemanget skall ett nödsamtal som rings från sådant nummer primärt routeras genom mobilnätet. Bara om det inte är möjligt kan samtalet routeras till nödcentralen via IP-nätet (VoIP-tjänsten).

2.4 Teleavlyssning och teleövervakning

I kommunikationsmarknadslagens 95 § bestäms om teleföretags skyldighet att hjälpa myndigheter i att genomföra teleavlyssning och teleövervakning. Denna skyldighet gäller alla teleföretag som tillhandahåller nättjänster och kommunikationstjänster - också VoIP-tjänster. Teleföretagen skall utrusta sina kommunikationsnät och kommunikationstjänster med sådana tekniska hjälpmedel och egenskaper att teleavlyssning och teleövervakning är möjlig att genomföra.

Enligt lagens 96 § skall den myndighet som utövar teleavlyssning eller teleövervakning (Centralkriminalpolisen) till Kommunikationsverket lämna en framställning om vilka funktionella krav kommunikationsnät och kommunikationstjänster skall uppfylla. Kommunikationsverket beslutar i enskilda fall om vilka tekniska krav som skall ställas på hjälpmedel eller egenskaper som används vid teleavlyssning eller teleövervakning efter att ha hört teleföretaget och den myndighet som utövar teleavlyssning eller teleövervakning. Teleföretagen skall sträva efter att tekniska hjälpmedel och egenskaper installeras i kommunikationsnät eller kommunikationstjänster innan kommunikationsnäten eller kommunikationstjänsterna tas i bruk.

Enligt 97 § i kommunikationsmarknadslagen skall teleföretagen till en myndighet avgiftsfritt lämna ut uppgifter som de förfogar över och som behövs för att myndigheten skall kunna utföra sin lagstadgade uppgift att upprätthålla allmän ordning och säkerhet samt räddningsverksamhet, enligt vad som särskilt bestäms därom. I fråga om andra myndigheters än nödmyndigheters rätt att få uppgifter bestäms i 36 § i lagen om data-skydd vid elektronisk kommunikation.

Teleavlyssning och teleövervakning med tanke på VoIP-tjänsten

VoIP-tjänsterna skall utrustas med sådana tekniska hjälpmedel och egenskaper att teleavlyssning och teleövervakning är möjlig att genomföra. Teleföretagen skall sträva efter att tekniska hjälpmedel och egenskaper installeras i kommunikationsnät eller kommunikationstjänster innan kommunikationsnäten eller kommunikationstjänsterna tas i bruk. Om numret för VoIP-tjänsten är gemensamt med ett nummer för en anslutning eller tjänst som tillhandahålls i ett annat nät, skall den myndighet som ber om teleavlyssning eller teleövervakning i förväg utreda om ansökan om tillståndet enbart gäller någondera anslutningstypen eller båda anslutningstyper. Den som tillhandahåller VoIP-tjänsten skall för sin del medverka till ett smidigt genomförande av sådana utredningar.

3. Sammanfattning

Teleområdesspecifika och riksomfattande abonnentnummer *i det fasta nätet* kan användas för alla VoIP-tjänster som tillhandahålls i telefonnät.

Mobilnummer kan för tillfället endast användas för sådana VoIP-tjänster som tillhandahålls i mobilnät som avses i kommunikationsmarknadslagen. Sådana mobilnät är för närvarande GSM- och UMTS-nät samt Flash-OFDM-nätet på 450 MHz som är under byggnad. Trådlösa abonnentnät som genomförts med WLAN-, WLL- och WiMAX-tekniker är inte mobilnät så som avses i kommunikationsmarknadslagen och för tillfället kan mobilnätens nummer inte användas för dem.

Numret för en VoIP-tjänst bestäms enligt det nät som avtalet om VoIP-tjänsten gäller. På grund av att tjänsten är nomadisk kan den även fungera i andra nät.

I fråga om nummerportabilitet, sambruk av nummer, nödtrafik, positionering samt teleavlyssning och teleövervakning skall för VoIP-tjänsten beaktas de krav som ges i punkt 2.

Direktör

Tapani Rantanen

Kommunikationsnätsexpert

Pekka Sillanmäki

SÄNDLISTA

Teleföretagen

FÖR KÄNNEDOM

Kommunikationsministeriet/Kommunikationsmarknadsavdelningen
Finnet-förbundet rf
Ficom rf